

4) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov af 15. Maj 1868 om Lønninger m. v. ved Søværnet.

5) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Rettens Pleje.

Mødet hævet Kl. 2²⁵.

7de Møde.

Onsdag den 18. Oktober, Kl. 11^{1/2}.

Formanden: Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler Landbrugsministeren, at han her i Tinget ønsker at fremsætte:

1) *Forslag til Lov om Handel med samt Ind- og Udførsel af Landbrugsprodukter og*

2) *Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri.*

Fra Bestyrelsen for „Den almindelige danske Jordemoderforening“ er hertil indgivet et Andragende til Regering og Rigsdag om forskellige Forandringer i Bestemmelserne i Lov om Jordemødre af 1. April 1893. Dette Andragende vil blive fremlagt i Tingets Læseværelse.

Udenfor Dagsordenen giver jeg dernæst Ordet til den højtærede Landbrugsminister, for at han kan fremsætte de to af ham anmeldte Lovforslag.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): I adskillige Aar er der fra Landbrugets Side fremsat ret stærke Ønsker for ikke at sige Krav om, at der ved Lov skulde træffes Foranstaltninger, som kunde hindre, at udenlandske simplere Landbrugsprodukter bleve solgte for danske Varer. Ønskerne fra Landbrugets Side gaar alt-
saa ud paa, at udenlandske Varer, der indføres hertil, ikke igen maa udføres og ej heller sælges eller fordeles her i Landet

som danske Varer. Med andre Ord, Varerne skulle sælges for det, de virkelig ere. Det forekommer mig, at dette er et rimeligt og retfærdigt Krav. Efter at Landbruget i en lang Aarrække har gjort sig store Anstrengelser for at producere saa gode Varer, som det næsten er muligt, og efter at det har ofret store Kapitaler paa at blive i Stand dertil, synes det mig, at det er ret rimeligt, naar det nu forlanger, at vort Renomé ikke maa ødelægges ved en mindre fin Konkurrence, ved at man sælger udenlandske simple Varer for danske Varer. I første Linie maa vi selvfølgelig tage Hensyn til vore Kunder, og da navnlig i England. Det forekommer mig, at vi skyldte vore Kunder derovre at gøre, hvad vi overhovedet kunne gøre, for at sikre dem gode Varer. Men jeg tror, at jeg tør tilføje, at vi ogsaa skyldte Forbrugerne her i Landet saa vidt muligt at sørge for, at de ikke blive narrede ved at faa simplere Varer, naar de tro at købe gode danske Varer.

Hvad der i det Forslag, jeg her skal tillade mig at fremsætte for det høje Ting, særlig lægges Vægt paa, er naturligvis i første Linie vort Smør, og Forslaget gaar derfor ud paa, at der kan træffes Bestemmelser, hvorefter der indføres et nationalt, et fælles Mærke for dansk Smør. Det er jo for øvrigt noget, der ad rent privat Vej gennem Smørmærkeforeningen allerede er gjort ikke saa lidt for, men jeg tror, det vilde være heldigt, om vi ad Lovgivningsvejen kunde træffe saadanne Bestemmelser, at det blev et fælles Mærke over det hele, medens Anvendelsen af det jo nu er en ganske frivillig Sag.

I forrige Samling blev dette Forslag fremsat i det andet Ting. Det blev ogsaa gennemført der, men naaede først her op i dette høje Ting saa sent paa Samlingen, at det ikke kom til første Behandling. Jeg tillader mig nu at forelægge det her, idet jeg haaber, at det skal kunne lykkes at føre denne ret vigtige Sag igennem.

Jeg nævnte før, at Forslaget indeholdt en Bestemmelse om et Fællesmærke, et Nationalmærke for dansk Smør. Jeg vil føje til, at det for Tiden er under Overvejelse og Undersøgelse i Ministeriet, om det ikke vilde være rigtigt ogsaa at gaa til et saadant Mærke for dansk Flæsk. Da jeg for en Maanedstid siden var en lille Tur i England, havde jeg Lejlighed til fra ikke saa faa Sider at høre den Udtalelse, den glædelige Udtalelse, at det danske Flæsk var det bedste, de fik sendt